

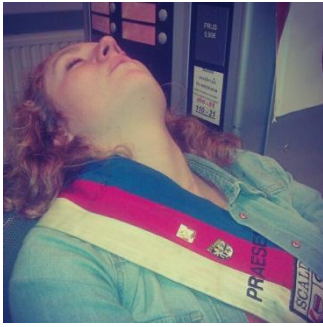

3^e Heruitgave, 6^e jaargang nr. 1
Scaldisgalm 2012-2013
v.u.: Yannick Verberckmoes
A. Geerincklaan 68, 9240

De geschiedenis galmt na!

Mevrouw de praeses spreekt:

Beste Scaldisianen, vrienden en andere gelukkigen die dit mogen lezen,

Plots realiseer ik me dat dit de eerste vrouw is die de eer krijgt om het voorwoord te schrijven van de Galm. Dit jaar is nu al behoorlijk zot geweest, en we doen nog even verder. Zo hebben we een mooi aantal schachten die behoorlijk populair blijken te zijn bij het praesidium en, toch ook wel bij de andere leden... ;-), al tal van leuke anekdotes, waarvan er enkele aangehaald worden in deze galm en natuurlijk een gloednieuw clubcafé.

Voor degenen die er nog niet bij konden zijn het afgelopen jaar, Scaldis huist nu in de Latin Quarter, een studentikoos café in de Overpoort. Met goedkope pintjes, leuke muziek en natuurlijk met Scaldis is het steeds een feestje!

We gaan dit jaar ook voor een prachtgalabal, een heerlijk paardenworstenfestijn en een onklopbare feestweek! Ik hoop dan ook dat ik jullie allemaal mag verwelkomen op deze activiteiten en met een trots gevoel de kleuren van Dendermonde en Scaldis vertegenwoordigen!

Tot op de volgende Scaldis gelegenheid

Ut floreat, crescat et valeat Scaldis!

Stéphanie Verlaeckt

Senior Scaldis 2012-13

Voorwoord

Het leek mij wel nuttig om in deze duistere tijden troost te gaan zoeken in de oude wijsheid. Daarvoor bestaat natuurlijk geen betere bron dan onze eigen codex. Toen onze voorouders enkele eeuwen geleden zat van hun stoel vielen, waren ze toch nog zo verstandig om even wat versjes in het Latijn neer te pennen, alvorens de buurman onder te vomitare. Aangezien de Latijnse taal sinds die tijd een klein beetje terrein heeft moeten afgeven aan jonkies als het Engels, gaat de betekenis van deze tijdloze poëzie voor velen verloren. Niet getreurd, Galm ad solvitiam (to the rescue)!

Terloops nog even iets over die nieuwe codex. Had u ook zo'n what-the-fuckerlebnis toen u voor het eerst boven het geliefde *A, a, a valete studia* de titel *Vakantielied* zag staan? Alsof iemand voor uw ogen uw zus aan het verkrachten was, niet waar. Nu ben ik er mij ten volle van bewust dat er hier wel een historisch correcte reden voor bestaat. Daarnaast ben ik heel erg blij dat ons liederenboek uitgebreid is met het pareltje *Cantilena Potatoria*, enkele communistische strijdliederen (om het evenwicht te bewaren met alle rechtse strijdliederen) en het oergentse *Lotsebollekezoetse*. Ik kan echter niet begrijpen wat *Min Moaten*, geschreven door het mindere deel van 't Hof van Commerce tussen die illustere lijst staat te doen. Iedereen weze hierbij opgeroepen, om telkens wanneer dit boerenlied ingezet wordt, te pareren met het welbekende *Boeren Eten Boerenkool*.

Wie meer informatie wil over de geschiedenis van de nieuwe codex- en die is echt wel de moeite om te lezen- verwijs ik graag door naar de collega's van *Schamper* die hier in hun editie van oktober 2012 een heel mooi artikel aan gewijd hebben. Onze eigen pro-senior Jern Vermeiren werd hierin echter valselijk door een KVHV-lid beticht een medewerker van het ABVV te zijn (en ik hoor nu al een even gechoqueerde als minachtende 'ooh' aan uw mond ontsnappen). Onze pro-senior is natuurlijk wel een linkse rakker maar zulke beschuldigingen gaan nogal ver. *Schamper* zette deze fout later weliswaar recht.

De recente verwickelingen aangaande de rivaliteit tussen studentenclubs zullen u zeker niet ontgaan zijn. Deze barbarij, die allerm minst studentikoos kan genoemd worden, heeft al twee slachtoffers gemaakt binnen onze club: de praeses en de hierboven vernoemde pro-senior. Er kan alleen maar lof zijn voor het waardige gedrag dat Scaldis hierbij heeft getoond. Voor de rest wil ik over dat onderwerp eigenlijk niet te veel zeggen. Laten we het liever hebben over de heuglijke komst van onze nieuwe schachtjes en de avonturen van Stefanie in het verre Peru.

Ut floreat, crescat et valeat Scaldis

Yannick Verberckmoes,

secretaris

Voor de vrienden van de Latijnse poëzie

Io vivat

Io vivat! Io vivat! Nostrorum sanitas!
Hoc est amoris poculum,
doloris est antidotum.
Io vivat! Io vivat! Nostrorum sanitas!

Dum nihil est in poculo,
iam repleatur denuo.

Nos jungit amicitia,
et vinum praebet gaudia.

Est vita nostra brevior,
et mors amara longior.

Osores nostri pereant,
amici semper floreat.

Iam tota academia,
nobiscum amet gaudia.

Gaudeamus Igitur

Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus!
Post iucundam iuventutem,
Post molestam senectutem,
Nos habebit humus!

Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus!
Ubi sunt qui ante nos in mundo fuere?
Vadite ad superos,
Transite ad infernos
Ubi iam fuere?

Vita nostra brevis est, brevi finietur.
Venit mors velociter,
Rapit nos atrociter,
Nemini parcetur!

Vivat academia, vivant professores!
Vivat membrum quodlibet!
Vivant membra quaelibet,
Semper sint in flore!

Joepiejajee! Onze gezondheid!
Dit is de drinkbeker der liefde,
het tegengif der smart.
Joepiejajee! Onze gezondheid!

Terwijl er niets in mijn beker zit,
moet hij nu weer gevuld worden.

Ons verbindt de vriendschap,
en de wijn zorgt voor vreugde.

Ons leven is kort,
en de bittere dood is lang.

haters gonna hate,
en mogen vrienden immer floreren.

Laat de hele universiteit,
nu met ons van vreugde houden.

Laten we vrolijk wezen, zolang we jong zijn!
Na de plezierige jeugd,
Na een lastige oude dag,
Zal de aarde ons bewaren!

Laten we vrolijk wezen, zolang we jong zijn!
Waar zijn zij die voor ons op de wereld waren?
Ga naar de voorouders
Ga naar de helbewoners
Waar zijn zij nu?

Ons leven is kort, zal snel gedaan zijn.
De dood komt snel,
Grijpt ons meedogenloos,
Hij zal niemand sparen!

Leve de universiteit, leve de professoren!
Leve elk lid!
Leve alle leden,
Laat hen altijd bloeien!

Vivant omnes virgines, faciles, formosae!
Vivant et mulieres,
Tenerae, amabiles,
Bonae, laboriosae!

Leve alle meisjes, gemakkelijk, lekker!
Leve ook alle vrouwen
Zacht, beminnelijk,
Goed, ijverig!

Vivat et republica et qui illam regit!
Vivat nostra civitas,
Maecenatum caritas,
quae nos hic protegit!

Leve ook de republiek en wie haar bestuurt!
Leve onze stam,
Het goede hart van onze maecenassen,
Dat ons hier beschermt!

Pereat tristitia, pereant osores.
Pereat diabolus,
Quivis antiburschius,
Atque irrisores!

Weg met droefheid en driftkickers.
Weg met de duivel,
Weg met wie het studentenleven een kwaad hart
Toedraagt en wie ons uitlacht!

Quis confluxus hodie Academicorum?
E longinquo convenerunt,
Protinusque succederunt,
In commune forum.

Welke toestroom vandaag van academici?
Ze zijn van ver samengekomen,
En hebben het direct,
In de handel gemaakt.

Vivat nostra societas, vivant studiosi.
Crescat una veritas,
Floreat fraternitas,
Patriae prosperitas.

Leve onze faculteit, leve de blokkertjes.
Dat de enige waarheid (=Christendom?) groeit,
Dat onze club het goed stelt,
Alsook het vaderland.

Alma mater floreat, quae nos educavit.
Caros et commilitones,
Dissitas in regiones,
Sparsos, congregavit.

Dat de universiteit het goed maakt, die ons heeft
Onderwezen. En die de awesome commilitones
Verspreid in uiteenlopende streken
Heeft verenigd.

A a a valet studia
A, a, a, valet studia!
Studia relinquimus,
Patriam repetimus,
A, a, a, valet studia!

Ies, ies, ies, vaarwel studies
We laten de studies achter,
En keren terug naar het vaderland
Ies, ies, ies, vaarwel studies!

E, e, e, ite miseriae!
Instant nobis feriae,
Tempus est laetitiae.

Ie, ie, ie, ga heen miserie!
Ons staat de vakantie te wachten,
Het is tijd voor blijheid

I, i, i, vivant philosophi!
Studiosi parvuli,
Etiam sunt bibuli.

Fen, fen, fen, leve de filosofen!
De kleine blokkertjes,
Zijn nu ook drankorgeltjes.

O, o, o, nil est in poculo:
repleatur denuo,
Nummi sunt in sacco.

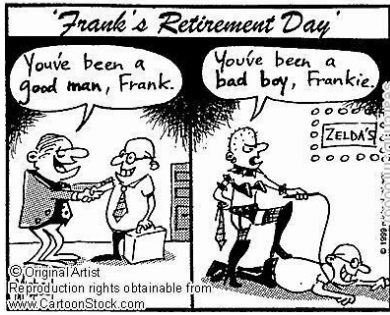
Ker, ker, ker, er zit niets in mijn beker:
Doe hem nog eens vol,
Het geld zit in mijn zak.

U, u, u, ingente spiritu
Celebramus epulas,
Cras habemus ferias.

Ing, ing, ing met *vree* veel goesting
houden wij hier een feestje,
Want morgen is het vakantie.

Btw, high five Kirsten!

Jens zijn favoriete straffen:

Yeah baby!

Op nr 3:

Schape neuken

Er gaat niets boven de eerste ontmoeting met Maarten zijn achterste ... kuch kuch, jammer van het deksel in zijn broek ...

nr 2:

The Gagball ... komt da spel toch nog van pas ... BALLS 2 YOU!

nr1:

mariocart ... as humpty dumpty as it gets.

De pro-senior spreekt:

De slag om de Sneppebrug

Te Gent ten oude stede, velen jaren geleden, ontstond het roemrijke verhaal over de slag bij de Sneppebrug. Hoofdpersoon in dit verhaal is Frans Verberckmoes, praeses van 1954-55 en op hetzelfde moment Senior Seniorum. Galm sprak met hem op een familiefeest deze zomer, ten huize van de quaestor. Na het zingen van *De Vlaamse Meisjes* natuurlijk.

Nu kwamen wij (ikzelf en een of andere schacht) van een bal en moesten we naar een ander. In die tijd sprak men nog van bals of TD's. Zoals dat gaat in het drukke studentenleven waren we gehaast. En we waren ook volledig onze weg kwijt. Hoe dan ook moesten we de Leie over geraken om ons clubcafé, waar het bal doorging, te bereiken. Bij afwezigheid van een geschikte brug, waren we genoopt te improviseren. Een oude sloep die daar aan de kant lag, lonkte ons. Koene kerels als we toen waren, besloten we het vaartuig even te lenen zonder toestemming. We waren al aan boord gegaan toen er plots een oude man kwam angefietst. "Godverdeume," zei hij en ik hoor het hem nog altijd zeggen. "Godverdeume." Plots haalde hij zijn tweeloop boven en schoot in de lucht. In paniek sprongen we in het water. Daarna richtte hij zijn wapen genadeloos onze kant uit. De duisternis is toen onze redding geweest. Ik sloop op de kade en kon zo ontsnappen. Helemaal doorweekt kwam ik het clublokaal binnen. En die schacht, die heb ik niet meer gezien.

Ad Multos annos!

Frans Verberckmoes

Doop:

Een schachtje vertelt...

Het is donderdagmorgend 1 november. Een krijsende wekker zingt me vol enthousiasme toe, in canon gevolgd door het geschreeuw van mijn gedehydrateerde hersenen. Met piepende oogjes komt het besef dat ik het vorige nacht weer veel te bont heb gemaakt. Maar ik moest en zou opstaan, mijn mede-schachten rekenden op mij! Na driemaal snoozen en het overwinnen van de 'aantrekkingskracht der warme bedjes, de beste uitvinding ooit (gequote door Lien C.)', lukte het mij om achtereenvolgens ; uit mijn bed te strompelen, naakt rond te dartelen in mijn kamer, snel te wassen, tanden te poetsen, kleren aan te trekken en last but not least, mijn trein in Gent Sint-Pieters te halen, die voor één keer geen vertraging had!

Eenmaal in Dendermonde aangekomen, stond mijn mama reeds klaar met haar stalen ros om mij vliegensvlug op mijn strategisch gekozen bestemming te brengen : de parkeermeter gelegen in de Franz Courtenisstraat (door studenten gelezen als : de parkeermeter aan café t'Peirt). De motor wordt afgezet en de beiaard slaat bijna gelijktijdig half één. Op tijd dus! Zelfs nog vijf minuten tijd om snel wat water uit de Dender te vissen. Tot plots mijn gezicht helemaal vertrok. Ik had er namelijk niet aan gedacht om flessen mee te brengen, laat staan een mechanisme te bedenken om het water vanop de kade in mijn flessen te krijgen. Ik vertelde het kleine probleempje aan mijn moeder. Al glimlachend stapte ze uit de auto en ging naar de koffer, waar ze plotseling een emmer met een koord en een paar lege flessen uit toverde, en zei 'kern aan aa gedacht zenne zoneke'. Hierna was het vervullen van mijn deel van het schachtencollectief kinderspel!

De dag des oordeels, 6 november, is aangebroken. Vooraleer ik mij naar het Zuid kon begeven, nog even wat schetsen netjes overkalken voor aanstaande begeleiding, al swingend op leuke deuntjes komende uit mijn retro-platenspeler (waarvan de naald momenteel helemaal versleten is, boe!!!)

Klaar is kees, nu op naar het Zuid, waar de vlaggen van Scaldis reeds wapperden in de wind!

Het startschot aan het Zuid werd gegeven door een vreetwedstrijdje : om het eerst een ajuin opeten, gewikkeld in een zeemzoeterige harde groene substantie. Deze plakke zo hard, dat onze Praeses zelfs haar mond voor een tijdje niet meer openkreeg! Hylarisch gewoon. De rest van onze tijd aan het Zuid kan als volgt worden beschreven: Schachtennummer, de pinguïndans, look, ruilhandel, bomalarm!, Nathalie die een aap nadoet, nog meer look, bomalarm!, Condooms met tandpasta en bananen erin, vliegende Stéphanie (foto te bekijken op facebook), de pinguïndans, Griet die luidop zegt dat ze biseksueel is, bomalarm!

Vervolgens zette we onze weg voort naar de Hoveniersberg, waarvan de trapafdrukken na drie dagen nog in mijn knieën te zien waren (Met dank aan mijn allerliefste Peter!). Deze geweldig pijnlijke actie werd gevolgd door een les in levenswijsheid : Het is helemaal niet makkelijk een ei helemaal naar boven op de Hoveniersberg te rollen (zonder het te breken) waarbij het gebruik van handen, armen, mond en voeten verboden is. Then suddenly, a wild Kate appears! Daarna nog een lekkere eetquiz (lang leve peperkoek), een kapot ei in mijn broek en natuurlijk, hoe kan het ook anders? nog meer look...

Hierna trokken we naar het Sint-Pieterplein, waar we de opdracht kregen het Scaldisiaans schild met vereende feutkrachten te tekenen in het midden van het megalomane plein. Gevolgd door te veel look en een gefaalde kidnapping door een rivaliserende studentenvereniging!

*O gij zonneken,
die slapen wilt gaan
Gij zult ons niet temmen!
Al zingend en marcherend,*

*gaan wij het Citadelpark tegemoet,
in de schemering der avondgloed.*

*Drinken deden wij daar als de besten,
maar gecombineerd met al dat lopen,
was ik toch ver eventjes buiten westen.*

*Spaghetti , sauzen en eieren in ons haar,
gecombineerd met veelvuldig ander raars
Gevolg : meer dan een uur het lichaam reinigen,
de stropen bezig met hun meester te pijnigen.*

Eerst met mijn frisse kop nog een pintje gaan drinken bij Kasper op café om wat te bekomen. Na een half uurtje chillen met The Doors op de achtergrond en het verorberen van een droge worst vertrok ik met vernieuwde energie naar de Latin Quarter, mijn doopcantus tegemoet!

Daar stonden we dan, alle feuten verzameld voor de cantuszaal. De zenuwen gierend door ons miezerige feutenlijfjes. Wantjah, wie zou schachtentemmer Wouter deze keer meenemen naar de hel? Er stond daar namelijk schachtenpap met gouden lepeltjes op ons te wachten.

Enmaal binnen, kroop ik op mijn pijnlijke knieën met hoofd gericht naar de grond al strompelend naar voren. Daar stond de schachtenpap mij reeds aan te staren. Aarzelend het eerste hapje nemend, bleek de schachtenpap wel nog doenbaar te zijn. Dank u look , voor het wegbranden van al mijn smaakpapillen! Dan was de tijd aangebroken om een gepast strafje voor mij te kiezen, deze staf werd bepaald door het aantal streepjes die ik eerder die dag op de buitendoop had verzameld. De staf zou dus niet al te min worden, en zo geschiedde : Ik werd immer veroordeeld tot de kruisiging. Geen nagels, maar wel veelvuldig bier, Fristi en chocolademelk werden in mijn armen geramd. Telkens wanneer mijn armen zich onder een bepaalde helling bevonden was een ad fundum aan de orde. Resultaat : een halve emmer kots vol met restjes pizza, droge worst, look ,sauzen, ajuin met een zeemzoeterige harde groene substantie en peperkoek gedrengd in een sausje van bier , chocolademelk en Fristi.

Het plechtige gedeelte was aangebroken. We legden allen ons hand op het blinkende schild en zwoeren steeds de waarden van Scaldis hoog te houden, in goede en kwade dagen. Gevolgd door de overhandiging van het lint door mijn superfiere peter Fonke. Op dit moment begon de veer stilaan te breken, maar de aanmoedigen van de drie zeer bevallige, niet nader vernoemde dames achter de praesidiumtafel (met een ietwat bezorgde blik) gaven mij energie voor mijn allerlaatste krachtinspanning. Deze leverde mij uiteindelijk de titel van schachtenkoning op, die ik vanaf nu steeds met fierheid zal dragen. Hierna wordt het verhaal ietwat vager... Ik weet dat mijn peter ervoor zorgde dat ik veilig en wel op kot geraakte in mijn warme bedje, klaar om de volgende ochtend weer om half negen op te staan om naar mijn les te gaan. Die ochtend barstte de heroïsche strijd tussen bed en mens wederom helemaal los... Mijn verrijzenis was een feit!

Ut floreat, crescat et valeat Scaldis!

Steven Van Schoor

Schacht Scaldis 2012-13

Reacties van de schachten:

Het is altijd gevaarlijk om jonge, onervaren en vooral heel erg domme schachten aan het woord te laten. Desalniettemin gaan we het hier toch doen. De nieuwkomertjes verschaften ons enkele indrukken en reacties op hun doop.

Nathalie

Zoals al eens gezegd vond ik de doop echt wel superleuk. Ik vond het wel spijtig dat ik zo weinig wist van dendermonde (SCHANDE!!!, nvdr.) en daardoor veel slechte peperkoek moest eten :p. de schachten vormden al van vooraf een goeie groep en maakten al veel voorbereidingen vooraf op het forum. spijtig van de slechte cara, dat mocht voor mij wel een spitbull ofzo geweest zijn :p ik heb zeker en vast geen spijt dat ik in Scaldis ben gekomen. Het zijn allemaal vriendelijke toffe losse mensen.

Maxime

Ik had al veel schrikverhalen gehoord over studentendopen, en ook al heb ik vrij veel (al dan niet luidop) geklaagd, al bij al viel de Scaldisdoop nog goed mee. Vooral de opdrachten die vaak teamwork van de schachten vragen, waren echt nog tof. Look of onions d'amour daarentegen vond ik iets minder, maar we survived, right? Het leukste gedeelte was eigenlijk het vuile gedeelte in het citadelpark, want dat maak je niet elke dag mee. En daarbij, achteraf was mijn haar gewoon superzacht. Echt aan te raden, die mengeling van bloem, appelmoes, bonen in tomatensaus, ravioli en eieren!

Reisverslag van Stefanie:

Hola mis amigos de Scaldis!

Hoe vergaat het jullie daar in ons Belgenlandje? Ik heb gelezen in de facebookgroep dat er een stuk of 13 nieuwe schachten zijn!! Super! Dikke proficiat trouwens bij deze... ☺

Ik woon ondertussen al ruim 10 weken in Cusco (Peru) en heb hier al heel wat avonturen beleefd!

Zoals sommigen onder jullie misschien weten studeer ik pedagogische wetenschappen en ben ik hier om stage te doen in een weeshuis. Ik ben hier aangekomen op 1 september samen met twee vriendinnen. We hebben eerst een maand Spaanse les gevolgd en zijn daarna aan onze acht weken durende stage begonnen in weeshuis Aldea Infantil. Ondertussen loopt onze stage al bijna op zijn einde.... Het is leuk om met de kids te werken maar wel niet altijd even makkelijk!

We wonen hier in een appartement boven de Spaanse school en heel het gebouw zit vol Belgen en Nederlanders, echt leuk! Cusco is een mooie en erg toeristische stad. Dat heeft als voordeel dat er veel restaurants (zelfs ne Mc do!), winkels, café'kes en ja.. zelfs "discotecas" zijn!!! Rond de Plaza de Armas (hoofdplein) lijkt het hier dus elke avond toch een beetje op de Overpoort... zonder de studentenclubs, helaas! We gaan hier dus regelmatig uit en dat is wel plezant maar toch niet hetzelfde als in België hoor! Ten eerste is het bier schandalig duur en veel slechter dan in België. De cocktails zijn dan weer superlekker en goedkoop, wat ik positief vind. ;) De mannelijke bevolking is

hier veel lelijker (da valt tegen!) en irriteranter dan in België... ge kunt als gringa (blanke) geen 5 minuten in zo een bar staan dansen of er hangt ne Peruaan rond u en probeer ze dan nog maar eens weg te krijgen! Nee, geef mij maar de Overpoort dan! Het nadeel van het toerisme in Cusco is dat ge CONSTANT aangeklampt wordt door Peruanen die u dingen proberen verkopen en er heel de tijd naar u geroepen wordt: "Tattoo, piercing... manicure, pedicure, massage, miss!" En 's avonds wordt dat dan ineens "for you, free massage!" en zijn het mannen die dat roepen in plaats van vrouwen! ;)

Ook kan je hier in de straten de vele lama's en alpaca's bewonderen, compleet met mutskes en oorbellen, aan de zijde van traditioneel geklede vrouwen... Als ge een foto wilt maken moet ge natuurlijk betalen! ;)

Peru is echt een prachtig land! Naast stage lopen, hebben we er natuurlijk al goed van geprofiteerd om mooie uitstappen te doen in de weekends...

Zo zijn we al naar Sacred valley geweest, het gebied rond Cusco waar allerlei Inca's te zien zijn en ook zoutterrassen, supermooi! We hebben ook al een trektocht gedaan doorheen de Colca-canyon, de diepste canyon ter wereld, prachtig gewoonweg die natuur daar! Ook deden we een jungle-trip naar Manu, waar we tropische vogels, apen, allerlei insecten en ook een monsterspin zagen!! Het was er tropisch warm en ongelooflijk mooi... We hebben in de rivier gezwommen, wandelingen gemaakt door de jungle en een kampvuur op strand gemaakt met onze gids. ;)

Wat natuurlijk niet mocht ontbreken was een bezoek aan de trots van Peru, Machu Picchu! Leuk weetje: Machu Picchu betekent "oude berg" in Quechua (taal van de Inca's) MAAR je moet het dan wel uitspreken als "matsju piktsju" en niet als "matsju pitsju" (zoals iedereen doet) want dan zeg je "oude penis." ;) Maar goed dit even ter zijde... Als echte die hards wouden we te voet naar Machu Picchu en omdat het klassieke Inca trail volgeboekt was hebben we de Salkantay-trek gedaan. Hier kregen we geen spijt van: heel zwaar maar ongelooflijk mooi! We zitten hier nu onze laatste weken in Cusco en focussen nu natuurlijk vooral op stage en schoolwerk, want dat moet ook gebeuren jammer genoeg! Op 24 november zit mijn stage erop en vertrek ik nog met 3 vriendinnen op rondreis naar Bolivia en Chili voor 18 dagen, ik heb er zin in! Op 11 december kom ik dan weer aan in België. Ik kijk hier toch ook wel al heel hard naar uit: iedereen terug zien en ook terug de zalige feestjes en activiteiten van Scaldis kunnen meedoen natuurlijk! ;) Hasta Luego!!

Stefanie

Galm Sport, bijdrage van onze liefste vice

Als vice-praeses van Scaldis heb ik het op mij genomen om Moeder Oilsjterse op sportvlak diep de grond in te boren. Dit is tot nu toe zeer goed aan het lukken! Met onze 7de positie in het klassement staan we ruimschoots 20 punten voor op hun welverdiende 0 punten daar ver beneden op de 26ste plaats (muhahaha!). Dit hebben we allemaal te danken aan de uitmuntende prestaties van Scaldopke o.a. bij het touwtrekken, waar we met gemak de halve finale zijn binnengewandeld. Ook bij de volleybal deden we het niet slecht met ons plaatsje in de kwartfinale. Het kickertornooi ging dit jaar iets minder vlot dan verwacht, maar dit wordt gecompenseerd doordat we Westlandia sowieso nog gaan voorbijsteken in het klassement. Kortom, we laten dus duidelijk niet over ons heen lopen! En wanneer het iets minder gaat, zijn er altijd de aanmoedigende woorden van onze good old coach Niko, hete torso's om op te kwijlen en frisse pintjes!

Cartoons

Anaconda 1000

Bij Scaldis zijn
we erg gesteld op ons clubcafé
... en zijn toiletten

Been there,
done that!

Bam!

Scaldis leeft

Moeder Aalsterse beeft

En vader ook GODVERDOMME!

Redactie:

Yannick en Stéphanie

Voor haatmail en liefdesbrieven:

Scaldisgalm
Avil Geerincklaan 68
9240 Zele

Scaldis_Dendermonde@yahoo.co.uk

www.scaldis.skghendt.be